

سه شنبه 20 مرداد 1394 - 25 شوال 1436 - 11 آگوست 2015

رحلت فقیه جلیل و عالم بزرگوار، آیت الله شیخ «عبدالنبی نوری» ...

*** 20 مرداد در گذر تاریخ**

*** رحلت فقیه جلیل و عالم بزرگوار، آیت الله شیخ «عبدالنبی نوری» (1304 ش) اشاره:**

آیت الله حاج شیخ عبدالنبی نوری در اواسط قرن سیزدهم هجری شمسی در شهرستان نور از توابع استان مازندران به دنیا آمد. وی در جوانی پس از مهاجرت به تهران، به تحصیل علوم دینی پرداخت و پس از طی دوره مقدمات و سطوح، راهی عتبات عالیات گردید. حاج شیخ عبدالنبی نوری، در آنجا در محضر عالمان بزرگوار همچون میرزا محمدحسن شیرازی حاضر شد و به مدارج بالای علمی و فقهی دست یافت. وی یکی از مجتهدین نام آور عصر خود بود و در فقه، اصول، معقول و منقول نبوغی خاص داشت. ایشان سپس به تهران بازگشت و در یکی از مدارس شهر به تدریس همت گماشت. حوزه درسی این عالم ربانی، محل تجمع فضلاء و بزرگان بود که یکی از آن بزرگان، حضرت آیت الله سید شهاب الدین مرعشی نجفی می باشد. آیت الله شیخ عبدالنبی نوری مورد توجه و احترام فراوان ملت و دولت بود و علاوه بر تدریس و ترویج دین، به حل مشکلات مردم نیز می پرداخت. سرانجام این عالم فرزانه در بیستم مرداد 1304 ش برابر با بیستم محرم الحرام 1344 قمری به رحمت ایزدی پیوست و پس از تشییعی با شکوه، در حرم حضرت عبدالعظیم حسنی (ع) در ری مدفون گردید.

*** فعالیت های سازمان انقلابی حزب توده در خارج طی یک مصاحبه مطبوعاتی تشریح شد (1349 ش)**
*** داریوش همایون مدیر روزنامه آیندگان که به سمت وزیر اطلاعات و جهانگردی در کابینه جدید وارد شده بود سخنگوی دولت شد (1356 ش)**

*** دولت در اصفهان حکومت نظامی اعلام کرد و سرلشکر ناجی به فرمانداری نظامی منصوب شد (1357 ش)**

*** با برقراری حکومت نظامی در اصفهان عبور و مرور از ساعت 8 شب تا 6 صبح ممنوع شد (1357 ش)**

*** اعلامیه ای با انتشار هجده تن از روحانیون شیراز درباره کشتار روزه داران بیگناه در مسجد جامع این شهر و اعلام عزای عمومی روز 1357/5/21، منتشر شد. (1357 ش)**

*** تظاهرات عظیم مردم اصفهان علیه رژیم پهلوی و اعلام حکومت نظامی در این شهر (1357 ش) اشاره:**

همزمان با برپائی راهپیمائی های پراکنده که به ویژه پس از فاجعه 19 دی 56 در سراسر کشور انجام می شد و با آغاز ماه مبارک رمضان، تظاهرات قهرآمیز مردم اصفهان که از مدت ها قبل ادامه داشت در این روز به حادثه ترین و انقلابی ترین چهره خود رسید. مردم اصفهان با تظاهرات بزرگ و وسیع خود، تمام سینماها، مشروب فروشی ها، بانک ها، ادارات دولتی و ساختمان حزب رستاخیز را به آتش کشیدند. در درگیری شدید و همه جانبه مردم با پلیس، عده ای کشته و زخمی شدند. مردم با قطع درختان در خیابان ها جهت جلوگیری از حرکت خودروهای مأموران انتظامی، سدّ معبر نمودند. به دنبال این حوادث، دولت در اصفهان حکومت نظامی اعلام کرد و سرلشکر ناجی به فرمانداری نظامی منصوب شد. با این حال، اوج گیری نهضت اسلامی و حضور مردم مذهبی و متدین اصفهان در راهپیمائی های گسترده، حکومت نظامی را بی ارزش نمود.

*** راهپیمایی ضد رژیم مردم شیراز به مناسبت برگزاری جشن هنر در این شهر (1357 ش) اشاره:**

جشن هنر شیراز که نوعی فستیوال بین المللی هنری بود، از چند سال قبل از آن تاریخ در شیراز برگزار می شد و با وجود مخارج

سنگینی که در برداشت، هرگز مورد توجه و استقبال مردم قرار نمی‌گرفت بلکه اعتراض و انتقاد همگان را دامن می‌زد. در این جشن‌ها، صحنه‌های نامناسب و نامأنوس، نمایش‌های زننده و خلاف عفت عمومی به روی صحنه می‌آمد که با اعتراض شدید مردم روبرو می‌گردید. در این سال نیز قبل از شروع این جشن صدها تن از مردم شیراز برای بیان مخالفت خود با جشن هنر، تظاهرات ضد رژیم برپا کردند. در نتیجه این راهپیمائی، بین مردم و مأموران امنیتی و انتظامی زد و خورد شدیدی به وجود آمد و اوضاع شهر به هم ریخت.

* تظاهرات به حادثترین و قهرآمیزترین و انقلابی ترین چهره خود رسید.(1357ش)
اشاره:

در این روز مردم اصفهان با تظاهرات بزرگ و وسیع خود تمام سینماها، مشروب فروشی ها، بانک ها، ادارات دولتی و ساختمان حزب رستاخیز را به آتش کشیدند. در درگیری شدید و همه جانبه بین مردم و پلیس جماعتی کشته و مجروح شدند. مردم با قطع درختان در خیابان ها جهت جلوگیری از حرکت خودروهای مأموران انتظامی سد معبر نمودند.

* بنابر گزارش روزنامه اطلاعات، پس از پایان مجالس سخنرانی در تهران، تظاهراتی در چندین نقطه این شهر برپا شد. (1357ش)
اشاره:

تظاهرکنندگان شیشه های بیش از 25 شعبه بانک صادرات و 10 شعبه بانک های مختلف، چندین مغازه و سینما را شکستند.

* تصویب قانون مطبوعات پس از انقلاب اسلامی(1358 ش)
اشاره:

لایحه قانونی مطبوعات در بیستم مردادماه ۱۳۵۸ش به تصویب مجلس رسید. این قانون در چهل و یک ماده به تصویب رسید که البته بعدها اصلاحاتی در آن صورت گرفت. در لایحه قانونی مصوب، موضوعاتی چون تعریف مطبوعات، شرایط کسب امتیاز نشریه، جرائم مطبوعاتی و نحوه رسیدگی به جرائم پیش‌بینی شده بود. در سال ۱۳۸۶ش، نخستین قانون مطبوعات در ایران در پنجاه و سه ماده به تصویب رسید. مورخان نوشته‌اند در عصر ناصرالدین‌شاه، کنت مونت فرت مستشرق ایتالیائی برای نخستین‌بار قانونی جزائی را برای ناصرالدین‌شاه به رشته تحریر درآورد که البته در آن موادی چند به جرائم مطبوعاتی اشاره داشت. نخستین قانون مطبوعاتی مدون پس از مشروطه به تصویب رسید؛ لذا چون مطبوعات و آزادی بیان یکی از دغدغه‌های مشروطه‌طلبان بود، این قانون به‌عنوان یکی از نخستین قوانین به تصویب رسید. هرچند این قانون با مخالفت برخی از روزنامه‌نگاران همچون سیدرضا مساوات روبه‌رو شد. او در روزنامه خود با نام «مساوات» به‌شدت این قانون را مورد انتقاد قرار داد. علاوه بر این‌ها، قانونی برای مطبوعات در

تاریخ سی‌ام فروردین‌ماه سال ۱۳۷۹ش از تصویب نمایندگان مجلس شورای اسلامی گذشت. در ماده دوم این قانون، رسالت مطبوعات چنین تعریف شده است: رسالتی که مطبوعات در نظام جمهوری اسلامی بر عهده دارند عبارت است از: الف- روشن کردن افکار عمومی و بالا بردن سطح معلومات و دانش مردم در یک یا چند زمینه مورد اشاره در ماده یک. ب- پیشبرد اهدافی که در قانون اساسی جمهوری اسلامی بیان شده است. ج- تلاش برای نفی مرزبندی‌های کاذب و تفرقه‌انگیز و قرار ندادن اقشار مختلف جامعه در مقابل یکدیگر مانند دسته‌بندی مردم براساس نژاد، زبان، رسوم، سنن محلی و... د- مبارزه با مظاهر فرهنگی استعماری (اسراف، تبذیر، لغو، تجمل‌پرستی، اشاعه فحشا و...) و ترویج و تبلیغ فرهنگ اصیل اسلامی و گسترش فضایل اخلاقی. ه- حفظ و تحکیم سیاست نه شرقی نه غربی. تبصره: هریک از مطبوعات باید حداقل در تحقق یکی از موارد فوق‌الذکر سهیم و با موارد دیگر به هیچ‌وجه در تضاد نبوده و در مسیر جمهوری اسلامی باشد.

* انتخاب شهید «محمدعلی رجائی» به عنوان نخست وزیر جمهوری اسلامی ایران (1359ش)
اشاره:

پس از انتخاب ابوالحسن بنی‌صدر به ریاست جمهوری، به دلیل آن که مجلس شورای اسلامی، نامزدهای معرفی شده از طرف او برای احراز پست نخست‌وزیری را واجد صلاحیت‌های اسلامی و انقلابی نمی‌دانست کار اختلاف مجلس با بنی‌صدر بالا گرفت. در نهایت قرار براین شد که از میان هیئت پنج نفره‌ای از نمایندگان مجلس، فردی به عنوان نخست وزیر معرفی گردد. از این رو پس از بررسی‌های طولانی و پس از حذف دو نفر از آنان به دلیل حزبی بودن، نظر هیئت سه نفره به اتفاق آراء بر این قرار گرفت که شهید رجائی شایستگی تصدی مسئولیت خطیر نخست وزیر را دارد. در جریان رأی اعتماد مجلس که 153 رأی موافق اخذ شد، شهید رجائی با سه جمله خود را اینگونه معرفی کرد: من مقلد امام، فرزند مجلس و برادر رئیس جمهورم. بنی‌صدر ابتدا در برابر این انتخاب بنای مخالفت گذاشت ولی وقتی احساس کرد در مقابل مجلس کاری از پیش نخواهد بُرد به ناچار با این پیشنهاد موافقت نمود. اما در هر فرصت ممکن از تضعیف شخصیت شهید رجائی در افکار عمومی با به کارگیری تعبیر و القاب زشت و ناپسند خودداری نمی‌کرد. در برابر این جسارت‌ها و توهین‌های بنی‌صدر به عنوان رئیس جمهور، شهید رجائی با توجه به حساسیت جو موجود، تمامی این تلخی‌ها و اهانت‌ها را در کمال صبر و بردباری و متانت تحمل و در مواقع لزوم با ارائه

استدلال‌های محکم و منطقی به ایرادات مکرر بنی صدر پاسخ می‌داد. سرانجام کارشکنی‌های بنی‌صدر و اختلاف‌آفرینی او کار را به جایی رسانید که بنا به توصیه حضرت امام، مجلس شورای اسلامی مسأله عدم کفایت سیاسی او را با توجه به اخباری که دالّ بر مسلّح کردن منافقین توسط او بود به بحث گذاشت و با رأی مثبت به آن، بنی صدر از ریاست جمهوری عزل گردید.

* درگذشت احمد راضی؛ مینیاتوریست برجسته معاصر (1372ش)
اشاره:

احمد راضی نقاش، مینیاتوریست و تذهیب‌کار برجسته معاصر به سال ۱۲۹۸ش در اصفهان زاده شد. راضی در سن ۱۲ سالگی به شوق آموختن نقاشی به خدمت و شاگردی حاج مصورالملکی درآمد و مدت ۸ سال به کارآموزی و هنرجویی مشغول شده و تحت نظر استاد در رشته‌های نقاشی، تذهیب و نگارگری کسب مهارت نمود. وی پس از طی مرحله آموزش، کارگاهی در اصفهان دائر نمود و به خلق آثاری زیبا پرداخت که اکثر این کارها به کشور آلمان صادر شده است. راضی، موضوع مینیاتورهای خود را از خمسه نظامی - که در زمره دشوارترین موضوعات در نقاشی به‌شمار می‌رود - انتخاب می‌کرد. یکی از آثار بسیار جالب و قابل توجه راضی تابلو مینیاتوری بود که یک‌صد و چهل و پنج صورت، در آن تصویر شده بود. این تابلو هم‌اکنون در موزه سوئیس نگهداری می‌شود. تابلو مینیاتور مزبور - قبل از آن‌که به‌وسیله یک تاجر ایرانی خریداری و به سوئیس ارسال شود - مورد توجه رئیس وقت هنرهای زیبای کشور قرار گرفت به‌همین جهت، به تهران فراخوانده شد و کوشش‌های هنری خود را در هنرهای زیبای کشور متمرکز ساخت. وی ابتدا به تهیه طرح‌های اسلیمی و ختائی برای کارگاه‌های کاشی‌سازی و منبت‌کاری می‌پرداخت ولی بعد از مدتی که کارگاه میناسازی هنرهای زیبای کشور تأسیس شد، تصدی کارگاه مزبور را عهده‌دار گردید. آثار کارگاه میناسازی هنرهای زیبای کشور در نمایشگاه‌های مختلف جهانی نمایش داده شد و مورد توجه و استقبال هم واقع گردید. در سال ۱۹۵۹م آثار میناسازی کارگاه مزبور در نمایشگاه جهانی بروکسل عرضه گردید و به اخذ مدال نقره و دیپلم هنری افتخاری نائل آمد. از احمد راضی بیش از ۱۴۵ تابلوی نقاشی به نقش صورت به سبک مینیاتور باقی است که اکنون در موزه‌های سوئیس نگهداری می‌شوند. هم‌چنین تعدادی از آثار نقره‌کاری و قلم‌زنی وی در موزه هنرهای ملی موجود است. استاد احمد راضی سرانجام در بیستم مردادماه ۱۳۷۲ش در سن ۷۴ سالگی چشم از جهان فروبست.

* آخرین کسوف قرن بیستم از «چابهار» تا «ماکو» (1378 ش)
اشاره:

در چنین روزی در سال 1999 میلادی (1378ش) آخرین کسوف قرن بیستم اتفاق افتاد. این کسوف به طور واضحی در ایران رؤیت شد و تقریباً تمامی مناطق ایران آن را رؤیت کردند.

* 25 شوال در گذر تاریخ

* شهادت حضرت امام جعفر صادق(ع) پیشوای ششم مسلمانان(148 ق)
اشاره:

حضرت امام صادق(ع) پیشوای ششم مسلمانان، در این روز به دست خلیفه‌ی عباسی، منصور دوانیقی مسموم و در مدینه به شهادت رسید. امام صادق(ع) به شیخ الائمه نیز معروف است زیرا عمر ایشان از تمامی ائمه اطهار(ع) طولانی تر است. حضرت را در قبرستان بقیع در کنار پدر، جدّ و امام حسن مجتبی(ع) دفن کردند. آن امام به هنگام شهادت شصت و پنج سال داشته و مدت سی و چهار سال از امامت حضرتش می‌گذشت. در میان امامان معصوم(ع)، برای هیچ کدام همانند امام صادق(ع) فرصت و شرائط مساعدی پیش نیامد تا بتوانند در سطح وسیع به انقلاب فرهنگی بپردازند و با تشریح فرهنگ غنی و پُرمایه‌ی اسلام، بر گسترش این دین آسمانی بیفزایند. ولی برای امام صادق(ع) این فرصت، در گیر و دار کشمکش‌ها و رودرویی بنی‌امیه و بنی‌عباس و جنگ قدرت به دست آمد. آن بزرگمرد علم و عمل از این فرصت استفاده‌ی کامل کرد و اسلام و فقهِ آن را از دیدگاه ائمه‌ی اهل‌بیت(ع) معرفی نمود و با تربیت شاگردان بسیار و برجسته، حیات تازه‌ای به اسلام و مسلمین بخشید و فرهنگ ناب تشیع را که از متن اسلام محمدی و علوی نشأت گرفته بود به جهانیان عرصه کرد. امام صادق(ع) به عنوان رئیس مذهب جعفری حوزه‌ی علمیه‌ی اسلامی در سطح عمیق و وسیع تشکیل داده و علوم اسلامی را تدریس می‌نمود. در این حوزه، چهار هزار نفر به فراگیری علوم آل محمد(ص) می‌پرداخته و حضرت در این زمان، اسلام اصیل را از زیر حجاب تیره و تار اسلام بنی‌امیه و بنی‌عباس آشکار ساخت.

* وفات «احمد هروی» محدث و نویسنده‌ی ایرانی(536 ق)
اشاره:

احمد هروی محدث و نویسنده‌ی مسلمان ایرانی از مدرسین برجسته‌ی مدرسه‌ی نظامیه بلخ به شمار می‌رفت. معروف‌ترین

شاگرد او که در محضرش پرورش یافت، رشید الدین وطواط، ادیب، شاعر و سخن‌سرای شهیر بلخ بود. هروی در سال 520 ق پس از مراسم حج به بغداد آمد و به درخواست گروهی از دانشمندان و نویسندگان این شهر به تدریس حدیث و ادبیات پرداخت.

* امضای معاهده‌ی دوّم ابریشم بین امپراتوری عثمانی و پادشاهی صفویه (1025 ق)

* حمله‌ی مزدوران
رژیم پهلوی به مدرسه‌ی فیضیه در قم (1383 ق)
اشاره:

همزمان با 25 شوال، سالروز شهادت

امام جعفر صادق(ع) برابر با دوم فروردین سال 1342 ش، مجلس سوگواری از طرف حضرت آیت‌الله گلپایگانی در مدرسه‌ی فیضیه‌ی قم برگزار شد. در این مراسم عده‌ی زیادی از مزدوران رژیم پهلوی با لباس کشاورزان و چماقداران ضمن برهم زدن سخنرانی، به ضرب و شتم طلاب پرداختند. در این حمله‌ی وحشیانه، ضمن اهانت به ساحت مقدس قرآن کریم، بر اثر پرتاب طلبه‌ها از طبقات فوقانی و پشت‌بام مدرسه، تعداد زیادی کشته و مجروح شدند. این واقعه، به شدت از جانب امام خمینی(ره) محکوم شد و سخنرانی شدیدی علیه رژیم شاه ایراد فرمودند. رژیم با این عمل می‌خواست هم زهره‌چشمی از روحانیت بگیرد و هم حوزه را در مقابل مردم قرار دهد. اما افشاگری‌های حضرت امام و وقایع پس از آن، رژیم پهلوی را رسوا ساخت.

* 11 آگوست در گذر تاریخ

* تأسیس رسمی مذهب «پروتستان» توسط «مارتین لوتر» (1529م)

* امضای «قرارداد سیفر» (سور) میان عثمانی و متفقین (1920م)

* روز ملی و روز استقلال کشور افریقایی «چاد» از استعمار فرانسه (1960م)

* تولد تولد « فرناندو آرابال »، نویسنده اسپانیایی (1932م)